

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci stěžovatele: **D. A.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti stěžovatele podané proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 7. 2004, č. j. 36 Az 825/2003 – 33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně dne 9. 9. 2005 se stěžovatel domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Brně shora, jímž byla zamítnuta jeho žaloba podaná proti rozhodnutí žalovaného ministerstva, kterým bylo vyhověno stěžovatelovu rozkladu podaného proti prvostupňovému rozhodnutí správního orgánu, jímž stěžovateli nebyl udělen azyl.

Ve věci bylo rozhodováno Nejvyšším správním soudem dne 23. 3. 2005, č. j. 5 Azs 5/2005 tak, že kasační stížnost podaná proti shora uvedenému rozsudku krajského soudu byla pro opožděnost odmítnuta.

Rozsudek krajského soudu, který stěžovatel napadá i touto kasační stížností, byl stěžovateli doručen uložením dne 27. 8. 2004 (§ 50c odst. 4. o. s. ř.) a osobně pak předán dne 1. 9. 2004.

Kasační stížnost je datována dnem 8. 9. 2005 a byla podána osobně u Nejvyššího správního soudu dne následujícího.

Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu, od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počítá běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle odst. 2 lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, kdy určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Lhůtou se rozumí časový úsek vymezený počátkem a koncem, přičemž pro lhůty určené dle týdnů platí pro jejich počítání následující pravidla. Počátek lhůty určené podle týdnů je dána dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek. Konec lhůty, určené dle týdnů, připadá na den, jež se pojmenováním shoduje se dnem, na který připadla skutečnost, od níž se lhůta počítá.

V daném případě dnem určujícím počátek lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení rozsudku Krajského soudu v Brně. Takt se stalo fikcí uložení dne 27. 8. 2004, což byl pátek, všední den. Den následující po dni doručení je považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 2. s. ř. s.

Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 40 odst. 2 s. ř. s. v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty – tj. dnem doručení, tedy opět pátek dne 10. 9. 2004.

Podle ust. § 106 odst. 2, § 40 s. ř. s. posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence a nebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit, byl den (všední) 10. 9. 2004 (pátek).

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost datovaná dnem 8. 9. 2005 byla podána opožděně a jako takovou mu nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout. Pro úplnost soud poznamenává, že za situace, kdy pozdější kasační stížnost směřovala proti témuž rozhodnutí jako kasační stížnost předchozí, by nebylo možno usoudit na existenci překážky věci pravomocně rozhodnuté, neboť takovou překážku by mohlo založit pouze rozhodnutí soudu, v němž by byla zákonnost napadeného rozhodnutí věcně přezkoumána a bylo o ní rozhodnuto meritorním rozhodnutím.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 4. listopadu 2005

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu